

Čís. 140.

Padělání peněz a cenných papírů. Padělání bankovek rakousko-uherské banky spadá právě tak, jako padělání bankovkových kolků nebo polepování pravých bankovek padělanými kolky pod první případ, spolupůsobení při takovém padělání a udávání padělaných kolků nebo bankovek, opatřených padělanými kolky spadá, děje-li se to ve srozumění s pachatelem neb osobou, jinak na činu účastněnou, pod druhý případ a dopravování padělaných kolků nebo bankovek, opatřených padělanými kolky k tomu konci z ciziny do čsl. území bez takového dorozumění spadá pod třetí případ § 1 zákona ze dne 22. května 1919 čís. 269 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 19. února 1920, Kr I 42/20.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Jičíně ze dne 20. prosince 1919, jímž byl obžalovaný Bruno G. sprostěn dle § 259 č. 3 tr. ř. obžaloby vznesené naň pro zločin dle § 1 zákona ze dne 22. května 1919 čís. 269 sb. z. a n., a, zrušiv rozsudek, vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znova projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Co se týče právního posouzení, jest náhled soudu nalézacího zřejmě nesprávný, že zákon ze dne 22. května 1919 čís. 269 sb. z. a n. mluví jen o zfalšovaných, správně padělaných bankovkách a nikoli o pravých bankovkách, opatřených nepravými kolky a že tedy v činu obžalovaného nelze shledati ani objektivně skutkové podstaty § 1 cit. zák. Obžalovanému bylo kladeno za vinu, že bez dorozumění se s pachatelem neb osobou, jinak na činu účastněnou, bankovky s nepravými kolky dopravil z ciziny do území Československé republiky za účelem jejich uvedení v oběh. Čin tento podřaděn byl v obžalovacím spise správně pod ustanovení § 1 cit. zák., jak vyplývá ze stavu zákonného. Dle § 1 zákona ze dne 10. dubna 1919 čís. 187 sb. z. a n., jímž se upravuje oběh a správa platidel v československém státě a doplňuje zmocnění ministerstva financí, dané zákonem ze dne 25. února 1919 čís. 84 sb. z. a n., přísluší právo vydávati v oblasti československého státu platidla a raziti mince výhradně státu. Dle § 2 jsou bankovky, označené ve smyslu zákona ze dne 25. února 1919 čís. 84 sb. z. a n., pokud nebudou vyměněny za jiná platidla, zákonným platidlem. Dle § 3 přestávají býti neoznačené bankovky rakousko-uherské banky (s výjimkou zde v počet nepřicházející) zákonným platidlem. Dle § 1 zákona ze dne 25. února 1919 čís. 84 sb. z. a n. budtež bankovky rakousko-uherské banky, obíhající v území Československé republiky, opatřeny kolkem, rovnajícím se jednomu procentu jejich jmenovité hodnoty. Dle § 2 zákona ze dne 25. února 1919 čís. 84 sb. z. a n. mají po skončení okolkování bankovek jen bankovky (rakousko-uherské banky) § 1, kolkované kolkem Československé republiky nucený oběh v území československého státu. Nařízení ministerstva financí ve srozumění s ministerstvem spravedlnosti ze dne 25. února 1919 čís. 86

sb. z. a n., o okolkování bankovek vydaných Rakousko-uherskou bankou a nalézajících se na území československého státu upravila v §§ 1, 2, 3, 5, 6 postup zákona odpovídajícího a přípustného okolkování bankovek. Dle § 8 téhož nařízení není neokolkovaná bankovka, počínajíc 10. březnem 1919 zákonným platidlem na území československého státu. Dle § 13 cit. nařízení trestá se napodobení a padělání kolkových známek dle všeobecného zákona trestního, jehož ustanovení (hlavy XI. a XII.) nahrazena jsou, počínaje dnem 5. června 1919, předpisy zákona ze dne 22. května 1919 čís. 269 sb. z. a n. o padělání peněz a cenných papírů. Dle § 1 tohoto zákona dopouští se zločinu, kdo padělá peníze, by je udal jako pravé, nebo kdo, dorozuměv se ať před činem, ať po činu s pachatelem neb osobou jinak na činu účastněnou, jakýmkoliv způsobem spolupůsobí při padělání peněz neb jich udávání, jakož i ten, kdo bez takového dorozumění padělané peníze k tomu konci z ciziny do území Československé republiky dopraví. Dle § 12 cit. zák. míněny jsou penězi, uvedenými v předešlých předpisech peníze kovové i papírové. Týchž předpisů budiž užíváno o bankovkách, pak o kolkách uvedených v zákoně ze dne 25. února 1919 čís. 84 sb. z. a n. Za tohoto zákonného stavu nemůže býti pochybnost, že pravými penězi papírovými, na území Československé republiky platnými, byly v době činu jen pravé bankovky rakousko-uherské banky opatřené řádně za okolkovací akce pravými kolky, za tím účelem vydanými, a že tedy bankovka rakousko-uherské banky, byť i pravá, stala se jakožto papírový peníz Československé republiky po 10. březnu 1919 bankovkou nepravou, padělanou, jakmile opatřena byla kolkem nepravým, padělaným. Záležit ono platidlo, jež dle výše citovaných ustanovení zákonných od skončení okolkovací akce za výhradně platné na území republiky Československé se uznává, pokud ku zřízení jeho bylo použito bankovek rakousko-uherské banky, v této bankovce a v náležitém k němu pravém kolku, i je tedy jako takové paděláno, byla-li papadělána tato jeho integrující součást. Spadá tedy, hledíc zároveň k § 12 zákona ze dne 22. května 1919 čís. 269 sb. z. a n. padělání bankovek nebo bankovkových kolků samo o sobě právě tak, jako polepování pravých bankovek rakousko-uherské banky kolky padělanými, pod první případ § 1, spolupůsobení při padělání takovém a udávání padělaných kolků nebo bankovek opatřených padělanými kolky ve srozumění s pachatelem nebo osobou jinak na činu účastněnou, pod druhý případ § 1, a dopravování padělaných kolků nebo bankovek padělanými kolky opatřených k tomu konci z ciziny do území republiky Československé bez takového dorozumění se pod třetí případ § 1 cit. zákona.

Čís. 141.

Rozsudek vydaný pro zmeškání (§ 459 tr. ř.) pozbývá, bylo-li vyhověno odporu proti němu podanému (§ 478, odst. 3 tr. ř.), zahájením opětového líčení v přítomnosti obžalovaného platnosti a nepřekáží ani tomu, aby při tomto novém líčení se okresní soud prohlásil za nepřislušná, protože jde o zločin (§ 450 tr. ř.) a aby na obžalovaného podána byla obžaloba pro zločin.

Zamítnutí průvodního návrhu, učiněného při odročeném hlavním přelíčení, neopakovaného však při pozdějším líčení, jež bylo podkladem roz-